

zák. domáhati toho, aby s ním společnou domácnost sdílely. Výživu dítek jest pak, pokud se to srovnává s účelem výchovy a pokud zvláštní okolnosti toho nevyžadují, ve společné domácnosti poskytnouti. Následkem toho není otec zpravidla povinen, aby platil výživné pro dítku, která proti jeho vůli, anižby bylo proto dostatečné příčiny, zdržují se mimo jeho domácnost. Tyto okolnosti, povinnost ku placení výživného odůvodňující, nebyly soudy nižšími vyšetřeny, nebylo proto možno o uplatňovaném nároku rozhodnouti, a byla usnesení soudů nižších stolic zrušena a nařízeno, aby soudem první stolice bylo vyšetřeno, zda-li na pravdě se zakládá tvrzení otce, že dítku proti jeho vůli byla ze společné domácnosti odvedena a u matky bydlejí a zda-li jest pro to dostatečné příčiny — a pak znovu rozhodnuto.

Čís. 827.

Poučiti účastníky o opravných prostředcích v opatření nesporného řízení se sice doporučuje, není však nutným.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1920, R I 1114/20.)

V řízení o požadovacím nároku drobných pachtýřů odmítl rekursní soud stížnost vlastníka jako opožděnou. Nejvyšší soud nevyhověl rekursu vlastníka do odmítacího usnesení.

Důvody:

Ve stížnosti vytýká stěžovatel vadnost řízení, jelikož usnesení rekursního soudu neobsahovalo poučení o právních prostředcích, ani o lhůtě k nim. Stížnost není ospravedlněna. Třeba že se doporučuje, aby k usnesením, vydaným v nesporném řízení, bylo připojeno poučení uvedeného obsahu, nelze v tom případě, nestalo-li se tak, pokládati řízení za vadné, jelikož jednak není předpisu zákonného, který by připojení takového poučení nařizoval, jednak pak v čís. patentu ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. (§ 9—15) lhůty k opravným prostředkům jsou určitě uvedeny a vedle § 2 obč. zák. nikdo se nemůže vymlouvat na neznalost zákona řádně vyhlášeného.

Čís. 828.

Zákon o zajištění půdy drobným pachtýřům ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.

Nevadí, užíval-li pachtýř, potřebující pozemku ku své výživě, k některým úkonům obdělávacím též osob zjednaných.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1920, R I 1121/20.)

Soud první stolice zamítl návrh pachtýřův, by mu byly pachtované pozemky přiřčeny do vlastnictví, ježto, jak sám udal, neobdělával požadovaných pozemků sám, nýbrž najatými dělníky, kdežto požadovací zákon v § 3 přiznává nárok jen tomu pachtýři, jenž požadované pozemky